

Evangelhia zilei de 7 ianuarie: Puterea Evangeliei

Comentariu la Evangelhia din 7 ianuarie: „A văzut o lumină mare, iar celor care locuiau în ținutul întunecos al morții le-a răsărit o lumină”. Înțelepții din Răsărit au fost atenți la semne și L-au găsit pe Isus. Numai o inimă curată și plină de dorințe nobile poate asculta Cuvântul lui Dumnezeu și se poate întâlni cu lumina lumii.

Evangelhie (Mt 4,12-17.23-25)

Auzind că Ioan a fost închis, [Isus] s-a retras în Galileea. Și, părăsind

Nazaretul, a venit și s-a stabilit la Cafarnaum, care este pe malul mării, în ținuturile lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul Isaia: „Pământ al lui Zabulon și pământ al lui Neftali, pe drumul spre mare, dincolo de Iordan, Galileea păgânilor! Poporul care zăcea în întuneric a văzut o lumină mare, iar celor care locuiau în ținutul întunecos al morții le-a răsărit o lumină”.

De atunci a început Isus să predice și să spună: „Convertiți-vă, pentru că s-a apropiat împărăția cerurilor”.

El străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor, predicând evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice suferință în popor.

Și s-a dus vestea despre el în toată Siria. Erau aduși la el toți cei care sufereau de diferite boli și chinuri: posedăți, lunatici și paralizați, iar el

îi vindeca. Îl urmau mulțimi numeroase din Galileea, din Decapole, din Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

Comentariu la Evanghelie

Ieri am celebrat Epifania Domnului. Niște înțelepți din Răsărit, observând steaua Regelui iudeilor, s-au hotărât să pornească în căutarea Luminii lumii. Au găsit-o într-un loc smerit: Betleemul. Și au știut să o recunoască. Profetul Isaia vorbise mult despre acea Lumină care avea să risipească orice întuneric și să împlinească speranțele cele mai adânci sălășluite în fiecare inimă omenească. Evanghelia Liturghiei de astăzi ne vorbește din nou despre această Lumină, Isus, care se așază în Galileea neamurilor, la Cafarnaum,

pentru a-i lumina pe cei care zăceau în ținutul morții.

Lumina este condiție a vieții. Iar această constatare naturală ne vorbește despre o realitate care depășește ceea ce este pur natural. În Galileea fuseseră adorați zei păgâni. Dar acești zei erau incapabili să dea viață, să aducă lumină, să sature inimile. Absența Dumnezeuului adevărat, a Dumnezeuului viu, cufundă întotdeauna într-un întuneric care, deși poate avea aparența luminii, în realitate îl închide pe om în sine însuși. Cristos a venit să ne arate calea vieții și a făcut-o prin semne și cuvinte: prin vindecări, semn al unei vieți noi care lasă în urmă limitele bolii și ale morții, și prin puterea Evangheliei.

Crăciunul este un timp deosebit de potrivit pentru a ne concentra asupra a ceea ce este esențial, asupra Luminii pe care o vedem la Betleem,

și pentru a relativiza toate celelalte lucruri, a le stinge, așa cum într-o biserică lumina cea mai importantă este îndreptată spre tabernacol. Acolo se află hrana care transformă, care dă Viața. În Cuvântul proclamat la Sfânta Liturghie experimentăm puterea Evangheliei, care deschide inimile, luminează mințile, întărește voința, umple de speranță și ne împinge spre caritate. Este un Cuvânt care, sub o aparență smerită, cuprinde toată forța divină. Înțelepții din Răsărit au fost atenți la semne și au găsit Lumina. Iar atenția este convertire. La aceasta suntem invitați astăzi. Numai o inimă curată și plină de dorințe poate, ascultând Cuvântul, să se întâlnească cu Lumina care, în el, îi iese în întâmpinare.

Juan Luis Caballero // Photo:
Axel Bimashanda - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-7-ianuarie-puterea-
evangeliei/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-7-ianuarie-puterea-evangeliei/) (28.02.2026)